

Συλλογή της Νομολογίας

Υπόθεση C-230/16

Coty Germany GmbH
κατά
Parfümerie Akzente GmbH

(αίτηση του Oberlandesgericht Frankfurt am Main
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Προδικαστική παραπομπή – Ανταγωνισμός – Συμπράξεις – Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ –
Επιλεκτική διανομή καλλυντικών πολυτελείας – Ρήτρα που απαγορεύει στους διανομείς να
χρησιμοποιούν μη εξουσιοδοτημένους τρίτους στο πλαίσιο της πώλησεως μέσω διαδικτύου –
Κανονισμός (ΕΕ) 330/2010 – Άρθρο 4, στοιχεία β' και γ'»

Περίληψη – Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 6ης Δεκεμβρίου 2017

1. *Συμπράξεις – Νόθευση του ανταγωνισμού – Σύστημα επιλεκτικής διανομής –
Επιλεκτική διανομή καλλυντικών πολυτελείας – Επιτρέπεται – Προϋποθέσεις*
(Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ)
2. *Συμπράξεις – Νόθευση του ανταγωνισμού – Σύστημα επιλεκτικής διανομής –
Επιλεκτική διανομή καλλυντικών πολυτελείας – Συμβατική ρήτρα που απαγορεύει στους
διανομείς να χρησιμοποιούν μη εξουσιοδοτημένους τρίτους στο πλαίσιο της πώλησεως μέσω
διαδικτύου – Επιτρέπεται – Προϋποθέσεις*
(Άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ)
3. *Συμπράξεις – Απαγόρευση – Απαλλαγή κατά κατηγορία – Κάθετες συμφωνίες –
Κανονισμός 330/2010 – Σύμβαση επιλεκτικής διανομής καλλυντικών πολυτελείας –
Συμβατική ρήτρα που απαγορεύει στους διανομείς να χρησιμοποιούν μη εξουσιοδοτημένους τρίτους
στο πλαίσιο της πώλησεως μέσω διαδικτύου – Περιορισμός του κύκλου πελατών –
Δεν υφίσταται – Περιορισμός των παθητικών πωλήσεων σε τελικούς χρήστες – Δεν υφίσταται*
(Άρθρο 101 § 3, ΣΛΕΕ· κανονισμός 330/2010 της Επιτροπής, άρθρο 4, στοιχεία β' και γ')

1. Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στη διάταξη αυτή συμμορφώνεται ένα σύστημα επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας το οποίο αποσκοπεί πρωτίστως στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των προϊόντων αυτών, εφόσον η επιλογή των μεταπωλητών γίνεται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων ποιοτικού χαρακτήρα τα οποία καθορίζονται ομοιόμορφα έναντι όλων των δυνητικών μεταπωλητών και εφαρμόζονται χωρίς διακρίσεις και εφόσον τα καθοριζόμενα κριτήρια δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο.

(βλ. σκέψη 36, διατακτ. 1)

2. Το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε συμβατική ρήτρα όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία απαγορεύει στους εξουσιοδοτημένους διανομείς ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας το οποίο αποσκοπεί πρωτίστως στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των προϊόντων αυτών να χρησιμοποιούν κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω τρίτες πλατφόρμες για τη διαδικτυακή πώληση των προϊόντων τα οποία αφορά η σύμβαση, εφόσον η ρήτρα αυτή αποσκοπεί στη διαφύλαξη της εικόνας πολυτελείας των εν λόγω προϊόντων, προβλέπεται κατά τρόπο ενιαίο και εφαρμόζεται χωρίς διακρίσεις και εφόσον τελεί σε αναλογία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, πράγμα το οποίο απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(βλ. σκέψη 58, διατακτ. 2)

3. Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) 330/2010 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101, παράγραφος 3, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, η απαγόρευση προς τα μέλη ενός συστήματος επιλεκτικής διανομής προϊόντων πολυτελείας, τα οποία δραστηριοποιούνται σε επίπεδο διανομής, να χρησιμοποιούν κατά τρόπο που να φαίνεται προς τα έξω τρίτες επιχειρήσεις για την πραγματοποίηση διαδικτυακών πωλήσεων δεν συνιστά περιορισμό του κύκλου των πελατών κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού ούτε περιορισμό των παθητικών πωλήσεων σε τελικούς χρήστες κατά την έννοια του άρθρου 4, στοιχείο γ', του εν λόγω κανονισμού.

(βλ. σκέψη 69, διατακτ. 3)